నెం.616 – కొమ్మూరి సాంబశివరావు

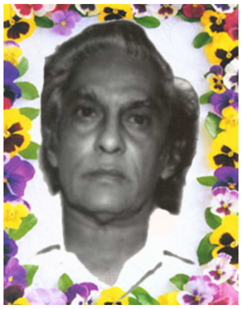

(ప్రారంభం)

ప్రధానిమీద హత్యా ప్రయత్నం

బొంబాయి ప్రత్యేక విలేఖరి

ఈరోజు సాయంకాలం ప్రధానమంత్రి బొంబాయి శివాజీపార్కు ఆవరణలో బహిరంగ సభలో వుపన్యసిస్తుండగా ప్రధానిని హత్యచెయ్యడానికి ఎవరో ప్రయత్నించారు. అదృష్టవశాత్తూ గుండు తగలకముందే, ప్రధాని కూర్చోవడంవల్ల గురి తప్పి, గుండు ప్రధాని వెనుక నిలబడివున్న ప్రధాని ప్రత్యేక రక్షణశాకాధికారి మహదేవ్‌కి తగిలింది. గుండు ఛాతీలో దిగబడింది. వెంటనే ఆస్పత్రిలో చేర్చబడ్డారు మహదేవ్. వారి పరిస్థితి చాలా తీవ్రంగా ఉంది.

సభాసదులలో ఎవరూ ఈ తుపాకీ పేల్చలేదనీ దూరంగా ఎక్కణ్ణించో ఏ మేడమీదనించో టెలిస్కోప్ లాంగ్ రేంజ్ రైఫిల్ ఉపయోగించి యీ దురాగతం ఎవరో తలపెట్టారని అధికారులు భావిస్తున్నారు. గుండు ఏ దిశనించీ వచ్చిందీ ఎవరూ గమనించకపోవడంవల్ల, శివాజీ పార్కుకి చుట్టూ ఎన్నో పెద్ద పెద్ద భవనాలూ, ఎన్నో అంతస్థులు కలవీ వుండడం వల్ల, అధికారులు యింతవరకూ హత్యాకాండ తలపెట్టిన దుర్మార్గుణ్ణి గురించి ఏమీ తెలుసుకోలేకపోయారు. కడపటి వార్తలను బట్టి స్థానిక పోలీసులకి సహాయంగా సెంట్రల్ బ్యూరో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్ ఉన్నతాధికారులూ, సైనిక యింటిలిజెన్స్ ఉన్నతాధికారులూ దర్యాప్తుకి పూనుకున్నారని తెలుస్తోంది. డిటెక్టివ్ యుగంధర్ పత్రిక మడిచి, బల్లమీద పడేసి, "నానాటికీ దేశంలో అరాచకం, దౌర్జన్యం ఎక్కువ అవుతున్నాయి. ప్రధానమంత్రిని హత్య చేసినంతమాత్రాన ఏం సాధించగలుగుతాను అనుకున్నాడు ఆ దుర్మార్గుడు. దేశమూ, ప్రభుత్వమూ ఒక్క మనిషి ప్రాణం మీద ఆధారపడిలేదు అని తెలియని బుద్ధిహీనుడు" అన్నాడు రాజుతో.

వ్యక్తిగతమైన కక్షలే కావచ్చు లేదా ప్రధాని రాజకీయ ఆదర్శాలతో ఏకీభవించని, దౌర్జన్యమే లక్ష్యంగా పెట్టుకున్న మనిషి కావచ్చు" అన్నాడు రాజు.

యుగంధర్ సిగిరెట్ వెలిగించి, కాదన్నట్టూ తల విదిలించి, "ప్రెసిడెంట్ కెనడీని యిదేవిధంగా ఏదో మేడమీదనించి, కిటికీలోనించి, లాంగ్‌రేంజ్ టెలిస్కోప్ రైఫిల్‌తో హత్య చేశాడని మర్చిపోయావేమో? ఆనాటి అమెరికాలో ఆయన జనాభాకి వచ్చిన విధానాలని, నిజానికి మానవజాతికి, ప్రపంచ శాంతికి పురోభివృద్ధిని కల్పించే విధానాలని అమలు పరుస్తున్నాడు కెనడీ. అమెరికన్ ప్రెసిడెంట్‌కి వున్న అధికారాలు రాజకీయంగా వున్న బలం, మన సభ్యులూ ఆమోదించనిదే అంటే ప్రజాప్రతినిధులు అంగీకరించనిదే ఏ శాసనాలూ అమలు జరపలేడు. ఇక వ్యక్తిగతమైన కక్ష అంటావూ అలా వ్యక్తిగతంగా కక్షో, ద్వేషమో వుంటే దగ్గరగా వచ్చి ప్రధానిని కాల్చేవాడు. దూరంగా ఎక్కడో వుండి కాల్చి చంపడానికి ప్రయత్నించాడంటే తనెవరో తెలియకూడదు. తను పట్టుబడడం ఆ దుర్మార్గుడికి యిష్టంలేదు. మహాత్మాగాంధీని చంపిన గాడ్సేలాటి వాడూ కాడు యితను" అన్నాడు యుగంధర్.

"అంటే?" అడిగాడు రాజు.

యుగంధర్ నవ్వి "సి.బి.ఐ, మిలటరీ యింటెలిజెన్స్ పరిశోధన ప్రారంభించారు అంటే?" అని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు యుగంధర్.

"అంటే బండార్కర్" అంటున్నాడు రాజు.

టెలిఫోన్ గణగణ మోగింది. యుగంధర్ నవ్వి "బండార్కర్ అయ్యుండాలి. బొంబాయికో, ఢిల్లీలో విమానం ఎప్పుడో తెలుసుకో" అంటూ రిసీవర్ తీశాడు.

"ఐ వాంట్ మిస్టర్ యుగంధర్ ప్లీజ్"

"యుగంధర్ హియర్.. స్పీకింగ్" యుగంధర్ కనుబొమలు చిట్లించాడు. అది బండార్కర్ కంఠస్వరం కాదు.

"ప్రధానమంత్రిపై జరిగిన హత్యాకాండ గురించి దర్యాప్తుకి పూనుకోవద్దు. మంచిది కాదు."

"మీరెవరు?"

"మీ హితవు కోరేవాణ్ణి. ఈ హితవు పాటించకపోతే మీ ప్రాణాలకే ముప్పు.

యుగంధర్ నవ్వి "నా ప్రాణాలు ఎప్పుడూ ముప్పులోనే ఉంటాయి" అన్నాడు.

"పరిస్థితులు వేరు. ప్రధానినే చంపదలచుకున్న మాకు మీరు ఒక లెక్కా? జాగ్రత్త. మరొక హెచ్చరిక యివ్వను" క్లిక్ మన్నది టెలిఫోన్.

యుగంధర్ రిసీవర్ పెట్టేశాడు.

ఇలాంటి బెదిరింపులు యుగంధర్‌కి కొత్తకాదు. రాజు ఎయిర్ టైమిగ్స్ చూసి ఏదో చెప్పబోతున్నాడు. అంతలో మళ్ళీ టెలిఫోన్ మోగింది. యుగంధర్ బద్ధకంగా రిసీవర్ తీసి "యస్" అన్నాడు.

"బండార్కర్ హియర్. మిస్టర్ యుగంధర్ వెంటనే మీరు బొంబాయి రావాలి. రాజుని, కాత్యాని తీసుకురండి. బహుశా పత్రికల్లో చదివేవుంటారు విషయం. అవసరమైతే ప్లేన్ చార్టర్ చెయ్యండి. డబ్బుకి వెనకాడకండి. ఏర్‌పోర్ట్‌లో చెపితే మీరు ఎప్పుడు వచ్చేదీ నాకు తెలియజేస్తారు" ఊపిరి ఆడకుండా ఖంగారుగా చెప్పాడు సి.బి.ఐ డైరెక్టర్ బండార్కర్. యుగంధర్ రిసీవర్ పెట్టేసి రాజువైపు చూశాడు.

"ఇంకో నలభయి నిముషాలలో బొంబాయికి"

"వెరీగుడ్ కాత్యాని రెడీ అవమను. అవసరమైనవి. తెలుసుగా పాక్ చెయ్యి" అని రిసీవర్ తీసి ఓ నెంబర్ తిప్పి.

"ఈజ్ యిట్ ఇండియన్ ఏర్‌లైన్స్? ఐవాంట్ త్రీ సీట్స్ టు బాంబే, థ్యాంక్యు. తిన్నగా ఏర్‌పోర్ట్‌కు వచ్చి టికెట్స్ తీసుకుంటాను. పేర్లా మిస్టర్ త్రిలోక్ చంద్, మిస్టర్ రజనీకాంత్, మిస్ శుభ" అని రిసీవర్ పెట్టేశాడు యుగంధర్.

"ఎందుకు మారుపేర్లు?" అడిగాడు రాజు.

"వ్యవధిలేదు తరువాత చెప్తాను. పాక్ చేసేశారా? కాత్యాని."

"రెడీ"

"అయితే టాక్సీ..."

"తెస్తాను" అన్నాడు రాజు.

టాక్సీ గిండీ దాటింది. సెయింట్ థామస్ మౌంట్ రోడ్ మీద వెళుతోంది.

"డ్రైవర్ క్విక్.... పైన ఒక పదిరూపాయలు ఇస్తాను" అన్నాడు యుగంధర్. డ్రైవర్ స్పీడ్ ఎక్కించాడు. ఎక్కించిన నిమిషానికల్లా ఇంజన్ రెండుసార్లు దగ్గినట్టు దగ్గి ఆగిపోయింది.

"ఏమైంది?" అడిగాడు యుగంధర్.

"తెలియదు సార్. చూస్తాను" అంటూ డ్రైవర్ దిగాడు.

"రాజూ ఈ టాక్సీ రిపేర్ అయ్యేవరకు మనం కాచుకోవడానికి టైమ్ లేదు. ఏర్‌పోర్ట్ వైపు వెళ్ళే కారు ఏదయినా ఆపు" అన్నాడు యుగంధర్. రాజు కార్లోంచి దిగబోతున్నాడు. అప్పటికే కారు దిగిన డ్రైవర్ రాజు ఛాతీమీదకి పిస్తోలు ఆనించి పెట్టి "కదలొద్దు, మీరుకూడా యుగంధర్. కదిలారా రాజు ప్రాణాలు ఎగిరిపోతాయి. మేము హెచ్చరికలు తమాషాకి ఇవ్వం" అన్నాడు.

అప్పుడే అంత తొందరలో శత్రువులు ఎవరో వాళ్ళు తనని ఆటంకపరడానికి పూనుకున్నారన్నమాట. రాజు ఎంతుకింత తప్పు చేశాడు. తెలిసిన టాక్సీ డ్రైవర్ని ఎందుకు పిలవలేదు? అది తన తప్పు. టెలిఫోన్‌లో బెదిరింపు రాజుకి ముందే తను చెప్పవలసింది. ఇప్పుడేం చేయాలి? తను కదిలినా కాత్యా కదిలినా రాజు వూపిరి గట్టిగా పీల్చినా ఆ దుర్మార్గుడు పేలుస్తాడు. ఛాతీమీదికి అదిమిపెట్టాడు పిస్తోలు. గురి తప్పడానికి అవకాశం లేదు. రాజు ప్రాణం బలి అవుతుంది. ఏం చేయాలి? క్లిష్ట పరిస్థితులలో ఆలోచనలు పథకాలు, కిటుకులు శరవేగంతో మనసులో దొర్లుతాయి యుగంధర్‌కి. కానీ, ఇప్పుడు ఏమీ తోచడంలేదు. ఏం చేయాలి?

రాజు తనకై తనేం చేసే స్థితిలో లేడు. అతను కదిలితే ప్రమాదం.

"మమ్మల్ని ఇక్కడ కాస్సేపు ఆపినంత మాత్రాన నీకు ప్రయోజనం ఏమిటి? తర్వాతి విమానంలో వెళతాం" అన్నాడు యుగంధర్.

టాక్సీ డ్రైవర్ నవ్వాడు. "ఆ అవకాశం లేదు. మా వాళ్ళు ఇంకో ఐదు నిమిషాలలో వస్తారు. మీ ముగ్గుర్ని సురక్షితంగా తీసుకెళ్ళి బంధిస్తారు."

"థాంక్‌యూ ఫర్ ది ఇన్ఫర్మేషన్" అన్నాడు యుగంధర్. ఇక గత్యంతరం లేదు. అది ఉపయోగించకుండా ఇక్కడనుంచి తప్పించుకోవచ్చు అనుకున్నాడు. అయిదు నిమిషాలుంటే ఆ అవకాశమూ పోతుంది. చేతి గడియారం చూసుకున్నాడు. "డామిట్! ఆగిపోయింది. టైం ఎంత?" అన్నాడు యుగంధర్

టాక్సీ డ్రైవర్ కొంచెం ముందుకు వంగి డాష్ బోర్డు మీద గడియారం చూసి "అయిదుంపావు" అన్నాడు.

రెండోచేయి తీశాడు యుగంధర్.

"జాగ్రత్త" అరిచాడు డ్రైవర్.

"రాజు ఛాతీమీద పిస్తోల్ పెట్టి వుంచగా నేను ఏం చెయ్యగలను" అని నవ్వి, చేతి గడియారానికి కీ ఇస్తున్నాడు. ఇస్తూ తను ఊపిరి పీల్చడం మానేశాడు. ఎంతసేపు తను ఊపిరి బిగపట్టగలడో దానిమీద ఆధారపడి వుంటుంది తను జయించేదీ లేనిదీ. వాచ్ అడుగున చాలా ఘాటయిన మత్తుమందు వుంది. కీ యిస్తున్నప్పుడు ఆ మీట పైకి లాగాడు. పైకి లాగుతూ, బోర్డు టైం చూస్తున్నట్లు ముందుకి, డ్రైవర్ మొహం దగ్గరికి వొంగాడు. లోపల వాచ్‌లోంచి వస్తున్న ఆ ఘాటైన మత్తుమందుకి ఆ డ్రైవర్, రాజు, లోపల కూర్చున్న కాత్యా ముగ్గురికి తల తిరుగుతోంది. డ్రైవర్ చేతిలో వున్న పిస్తోలు నిలవడంలేదు. అతను కాళ్ళమీద నిలబడలేకుండా వున్నాడు. అంతే వెంటనే యుగంధర్ డ్రైవర్‌ని ఒక్క తోపు తోశాడు. డ్రైవర్ పిస్తోలుతో వెనక్కిపడ్డాడు. అతన్ని పట్టుకోవడం కోసం యుగంధర్ కాలయాపన చేయదలచుకోలేదు. ముందు డ్రైవర్ సీటులోకి వెళ్ళాడు. స్టార్ట్ చేశాడు. కారు ఒక్క వురుకున కదిలింది. యుగంధర్ కరకరమని గేర్లు మార్చాడు. వేగం హెచ్చించాడు.

"ఢాం!ఢాం!"

వెనకనించి పిస్తోళ్ళు పేల్పులు. యుగంధర్ మొహం బిగుసుకుపోయింది. తెగించినవాళ్ళు. సాయంకాలం వేళ అందులో ఆర్మీ కంటోన్మెంట్ వున్న ప్రాంతాల కార్లు, బస్సులూ, లారీలు వెళుతున్న ట్రంక్ రోడ్ మీద ధైర్యంగా పిస్తోలు పేలుస్తున్నారు. ఎప్పుడు గుండు తన కారు టైర్‌కి తగులుతుందో, తగిలితే కంట్రోలు తప్పి ఏ యాక్సిడెంట్ అవుతుందో నరాలు బిగుసుకున్నాయి. మరింత వేగం హెచ్చించాడు. ఏర్‌పోర్ట్‌లోకి కారు తిప్పాడు.

వెనక వస్తున్న కారు ఏర్‌పోర్ట్‌కి రాలేదు. ఒక్క నిట్టూర్పు వదిలాడు యుగంధర్. శత్రువుల బారినుంచి ప్రస్తుతం తప్పించుకున్నాడు. స్పృహలేని రాజునీ, కాత్యానీ విమానంలో ఎక్కించాలి. అదీ సమస్యే ఆలోచిస్తూ కారు ఆపాడు యుగంధర్.

యుగంధర్ తిన్నగా ఏర్‌పోర్ట్ ఆపరేషన్ మేనేజర్ దగ్గిరకి వెళ్ళాడు. తన కార్డు, ఐడెంటిఫికేషన్ కాగితాలు చూపించి, కారులోంచి స్పృహలేని రాజునీ కాత్యానీ స్ట్రెచర్స్ మీద లోపలికి తీసుకువచ్చే ఏర్పాటు చేశాడు. అంతేకాదు. వాతావరణ పరిస్థితులు బాగాలేనందువల్ల బొంబాయి వెళ్ళే విమానం ఒక అరగంట ఆలస్యంగా బయలుదేరుతుందని ప్రకటన చేయించాడు. ఏర్‌పోర్ట్ ఎమర్జెన్సీ మెడికల్ రూంలోకి రాజునీ, కాత్యానీ తీసుకెళ్ళిన తర్వాత యుగంధర్ వెళ్ళి, తను ఇచ్చిన మత్తుమందుకి విరుగుడుగా స్మెల్లింగ్ సాల్ట్సు, అవీ వాసన చూపించి పదినిమిషాలలో వాళ్ళకి స్పృహ తెప్పించాడు. క్లుప్తంగా రాజుకీ, కాత్యాకి జరిగిందంతా చెప్పి, "మనం వేషాలు మార్చుకోవాలి. బొంబాయి విమానాశ్రయంలో మనల్ని ఎవరూ ఆఖరికి బండార్కరు కూడా గుర్తుపట్టకూడదు" అన్నాడు.

అంతే. పెట్టె తెరిచాడు రాజు. యుగంధర్ అరవయి ఏళ్ళు ముసలివాడిగా వేషం మార్చుకున్నాడు. పంచ, లాల్చీ వేస్టుకోటు మడత టోపీ, కళ్ళద్దాలు. రాజు తలకి విగ్గు పెట్టుకున్నాడు. హిప్పిలా వదులుగా పాంటు, పువ్వుల షర్టు, ఆడదో, మగవాడో అన్నట్టు మారిపోయాడు. కాత్యా పాతికేళ్ళ యువకుడిలా తయారయింది. పాంటు, షర్టు కోటు, టై, ఫెల్టుహేటు, సన్నని మీసాలు. ఆ గదిలోంచే యుగంధర్ మేనేజరుకి ఫోన్ చేశాడు.

"దయచేసి టికెట్ల పేర్లు మార్పించండి. వెయిటింగ్ లిస్టులో మాకు ఇచ్చినట్టు చేయండి నా పేరు సేట్ గోవిందదాస్, రాజు పేరు సుధాకర్.. కాత్యా పేరు ఎడ్మండ్" అన్నాడు.

"ఆల్‌రైట్ సార్. మీరు కోరినట్టు మీ ఆదేశాలని పాటించాలని, మాకు పై అధికారులనుంచి సాయంకాలమే ఆదేశం వచ్చింది."

యుగంధర్‌కీ, రాజుకీ, కాత్యాకి ముగ్గురికీ దూరదూరంగా వేరు వేరు సీట్లు యిచ్చారు. అదీ యుగంధర్ ఆదేశం ప్రకారం. అంతేకాదు, సెక్యూరిటీ చెక్ చేస్తున్నప్పుడు యుగంధర్, రాజుల జేబులలో పిస్తోళ్ళు కానీ, కాత్యా దగ్గరున్న పిస్తోలు కానీ చూసీ చూడనట్టు వూరుకున్నారు అధికారులు.

విమానం బయలుదేరింది. నిముషంలో నేలని వదిలి గాలిలోకి ఎగిరింది. ఒక్క సీటుకూడా ఖాళీగా లేదు. ఏర్ హోస్టెస్, బెల్ట్సు తీసెయ్యవచ్చని, సిగిరెట్స్ తాగేవాళ్ళు తాగవచ్చని స్పీకర్‌లో చెప్పింది. మరో ఇద్దరు హోస్టెస్‌లు, ఫలహారాల పళ్ళాలు తెచ్చిపెడుతున్నారు ప్రయాణికులు బాగా వెనక్కి జారిగిలపడ్డారు. ఎవరో ఒకతను టాయిలెట్ గదివైపు వెళ్ళాడు. ఇంకో అతను లేచి నిలబడ్డాడు అదే సమయానికి. ఏర్‌హోస్టెస్ కాఫీలు తయారు చేసే చిన్న అరలాటి దాని తెర తోసుకుని, పైలెట్ కాబిన్‌లోకి వెళ్ళాడు. అంతా త్రుటికాలంలో యుగంధర్, రాజు, కాత్యాలు తప్ప ఎవరూ గమనించకముందే జరిగింది.

వెనుకవైపు వెళ్ళిన అతను బిగ్గరగా అరుస్తున్నాడు. ముందున్న అతను పెద్ద పిస్తోలు తీసి చేతిలో పట్టుకున్నాడు.

"దయచేసి ఎవరూ భయపడకండి. ఎవరికీ ఎటువంటి హానీ జరగదు. కదలకుండా ఎవరి కుర్చీలలో వాళ్ళు కూర్చోండి"

"ఏమిటిది?" అరిచాడు ఒకాయన.

"దీన్ని హైజాకింగ్ అంటారు" అన్నాడు యుగంధర్.

"ఔను. ఈ విమానం స్వాధీనం చేసుకున్నాం. కమాండర్ అంటే పైలెట్ దగ్గర మా మనిషి అతని కణతకి పిస్తోలు ఆనించి పెట్టాడు. చెప్పినమాట వినకపోతే అతని ప్రాణాలు, మన అందరి ప్రాణాలు పోతాయి. పైలెట్ బుద్ధిమంతుడు. చెప్పిన మాట వింటున్నాడు. అతను మాట్లాడతాడు వినండి" అన్నడు అతను.

"కమాండర్ జనార్ధన్ స్పీకింగ్. దయచేసి ప్రయాణీకులు ప్రశాంతంగా అలజడి చేయకుండా వుండమని కోరుతున్నాను. ఈ విమానం ఏ కారణం వలల్ హైజాక్ చేస్తున్నదీ వీళ్ళు నాకు చెప్పలేదు. బొంబాయికి వెళ్ళకుండా బెంగుళూరువైపు త్రిప్పమన్నాడు. బెంగుళూరులో విమానం దింపడంలేదు. మీలో ఎవరికీ ఏ ఆపదా కలగకుండా చూసుకునే బాధ్యత నాది. అందువల్ల దయచేసి, నాతో సహకరించి మీరు మీమీ స్థానాలలో కూర్చుని, యీ హైజాకర్స్ చెప్పినట్టు చెయ్యకోరతాను" అన్నాడు.

ప్రయాణీకుల మొహాలు పాలిపోయాయి. సిగిరెట్ వెలిగించపోయిన ఒకతను సిగిరెట్ వెలిగించకుండానే వుండిపోయాడు. ఒక తల్లి తన రెండేళ్ళ పిల్లవాణ్ణి కావలించుకున్నది.

"మీ కెవ్వరికీ ఎటువంటి హానీ చెయ్యడం మా ఉద్దేశ్యం కాదు. ఈ విమానంలో ముగ్గురు ప్రయాణీకులు వున్నారు. ఆ ముగ్గురు ప్రయాణీకులూ బొంబాయి చేరుకోకుండా వుండడమే మా యీ దౌర్జన్యానికి కారణం. వాళ్ళు ఎవరయినదీ మేము గుర్తుపట్టలేము వాళ్ళు ముగ్గురూ ఎవరో తెలుసుకున్న తరువాత విమానంలోంచి మేము పారాచూట్‌లతో దూకి వెళ్ళిపోతాం. ఆ తర్వాత మీరు సుఖంగా బొంబాయికి చేరుకోవచ్చు" అన్నాడు వెనక నిల్చున్న హైజాకర్.

"కమాండర్ జనార్ధన్ స్పీకింగ్. విమానాన్ని ఏ విన్నాశ్రయంలోనో దింపి, రోజులపాటు విమానం నిలబెట్టి, అధికారులనించి గొంతెమ్మ కోరికలు కోరి, తిండికి, నీళ్ళకీ మనందర్ని అష్టకష్టాలు పెట్టి, చివరికి ఏం జరుగుతుందో తెలియని భయంలో పెట్టడంలేదు ఈ హైజాకర్స్. ప్రయాణీకులలో ముగ్గుర్ని తమ ఆధీనం చేసుకోవాలిట. అంతే వాళ్ళకి కావలసింది. తర్వాత పారాచూట్‌లో దిగిపోతారుట, బాగుంది. ఈ విమానంలో ఎక్కిన ప్రతి ప్రయాణీకుడూ ఉన్నత ఉద్యోగి అయినా, సామాన్యుడైనా, ప్రతిప్రాణి జీవితం కాపాడటం నా బాధ్యత. వాళ్ళు కోరే ముగ్గురి ప్రయాణీకుల్ని అప్పచెపితే ఏం చేస్తారంటే స్పష్టంగా చెప్పడం లేదు. కనుక ఈ హైజాకర్స్ ఆ విషయం చెప్పేటంత వరకు" పైలెట్ మాటలు ఆగిపోయాయి.

"మిస్టర్ యుగంధర్. ఈ విమానంలో మొత్తం 122 మంది ప్రయాణీకులు వున్నారు. వారిలో పసిపాపలు, స్త్రీలు వున్నారు. మీ ప్రాణాన్ని, మీ అసిస్టెంట్‌ల ప్రాణాలనీ కాపాడుకునేందుకు ఇంతమంది ప్రాణాలని బలిస్తారా? ఆలోచించండి. పది లెక్కపెడుతున్నాను. ఆలోగా యుగంధర్ మీరు ఏ మారువేషంలో వున్నారో నాకు తెలియదు. లేచి నిలబడకపోతే ముందు ఈ పసిపాపని షూట్ చేసి చంపేస్తాను" అంటూ ఒక తల్లిచేతిలో వున్న ఏడాది పసిపాపని ఒకచేత్తో లాగి, పట్టుకుని ఆ పాపమీద పిస్తోలు గురిపెట్టి "పిస్తోలు పాపమీద గురిపెట్టానని ధైర్యం చెయ్యకండి. వెనక మావాళ్ళు వున్నారు. ఇంకో పిస్తోలు పైలెట్ కణతకి ఆనించి వున్నది."

"లెఖ్ఖ పెడుతున్నాను. "ఒకటి..రెండు..మూడు.."

యుగంధర్ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఎంత విషమ పరీక్ష తన ప్రాణం, రాజు, కాత్యాల ప్రాణాలు కాపాడుకోవడం కోసం ఆ పసిపాపని బలి యివ్వలా? ఆ పసిపాపని బలి యిచ్చినంత మాత్రాన తమ ప్రాణాలు నిలుస్తాయా? ఇలాగే ఇంకొకళ్ళ ప్రాణం తీస్తారు. ఇలా ఎందరి ప్రాణాలో ఏం చేయాలి? కనికరానికీ, ప్రాధేయతకీ లొంగే మనుష్యులు కారు వీళ్ళు.

"నాలుగు..అయిదు..ఆరు..."

తను లేచి నిల్చుని, తనే యుగంధర్ అంటే తెలుసు తక్షణమే వెనకనుంచి షూట్ చేస్తారు.

తర్వాత రాజుని, ఆ తర్వాత కాత్యాని.

"ఏడు... ఎనిమిది...తొమ్మిది"

ఇక యుగంధర్ సహించలేకపోయాడు. తను బ్రతికినా, ఈ ఆపదలోంచి తప్పుకుని ప్రాణాలతో బయటపడినా, ఆ పసిపాప ఏడ్పు, ఆ పాప తల్లి రోదన తనని జీవితాంతము వెంటాడుతుంది. ఆ బతుకు బ్రతకడం అనవసరం. లేవడానికి సంసిద్ధుడవుతున్నాడు.

"ఆగు! నేనే యుగంధర్ని.

యుగంధర్ వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. లోలోన ఎక్కడో తనకి అనుమానం వుంది. ఇలాంటిది ఏదో జరుగుతుందని.

"షటప్ నువ్వు యుగంధర్వా? నువ్వు కాదు. నువ్వు ఎవడో పిచ్చివాడివి అయ్యుండాలి చావుని కోరుకుంటున్నావంటే. యుగంధర్ పొడుగు, యుగంధర్ దర్పము నీకేవి. ఎవరో కుర్రకుంకవి. కూర్చో" అని

"యుగంధర్ అంత పిరికివాడివా? పసిపిల్లల ప్రాణాన్నేకాక, ఇంతమంది ప్రాణాల్ని నీ ప్రాణంకోసం బలి ఇస్తావా? లే లేచి నిల్చుని ధైర్యంగా నువ్వు ఎవరో చెప్పు" అరిచాడు పసిపాపని పట్టుకున్న అతను.

"నేనే యుగంధర్ని. ధైర్యముంటే చంపు" అన్నాడు ఆ యువకుడు మళ్ళీ.

"నిన్ను చంపితే మాకు ప్రయోజనం లేదు. యుగంధర్ ఇంకొకసారి మళ్ళీ లెక్కపెడుతున్నాను. ఇదే ఆఖరుసారిగా ఒకటి...రెండు...మూడు"

యుగంధర్ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. తను యుగంధరే అని లేచి నిల్చుని తన ప్రాణాన్ని త్యజించడానికి సిద్ధపడిన యువకుడు ఎవరోకాదు. కాత్యా ఎంత ధైర్యం చేసింది.

"నాలుగు...అయిదు..ఆరు..ఏడు..ఎనిమిది."

"ఆగు. నేనే యుగంధర్ని."

ఆ హైజాకర్ ఉరిమి చూశాడు నిలబడ్డ ఇంకో వ్యక్తిని. "నీక్కూడా పిచ్చిపట్టిందా? నువ్వు యుగంధర్ అంటే ఎవరన్నా నమ్ముతారా? పులికీ, పిల్లికీ వున్నంత తేడా వుంది. స్టుపిడ్ కూర్చో" అని

"యుగంధర్ నీకింగా సిగ్గురాలేదా? నీ ప్రాణాలని రక్షించాలని ఎవరెవరో నీకోసం తమ ప్రాణాలని" అంటున్నాడు

అంతలో కమాండర్ జనార్ధన్ "నా కణతకి పిస్తోలు ఆనించి పెట్టి వున్నా, అక్కడ జరుగుతున్నదీ మాట్లాడుతుననదీ వింటున్నాను. యుగంధర్ అంటే ప్రఖ్యాత డిటెక్టివ్ యుగంధర్. మన దేశాన్ని విదేశ విద్రోహులనించి, ఎన్నోసార్లు రక్షించిన మహాప్రజ్ఞాశాలి. దేశభక్తుడు. ఎటువంటి పరిస్థితులలోనూ యుగంధర్ ప్రాణానికి హాని కలగకూడదని, బెంగుళూరు కంట్రోల్ టవరునించి నాకు వైర్‌లెస్ వార్త వచ్చింది. నేను నిస్సహాయుణ్ణి. ప్రయాణీకులు మీరే యుగంధర్ని కాపాడాలి."

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments